Montilivi veu com el somni es va fent real

El Girona derrota el Getafe amb una primera meitat enlluernadora i aprofita la derrota del Cadis a Oviedo

Les fotos del Girona-Getafe

I, de sobte, Montilivi va començar a saltar. Samuel Longo acabava de marcar el 4-0 confirmant als més de 7.300 espectadors que el que havien vist a la primera part no havia estat un somni. El Girona havia passat per sobre del Getafe en quaranta-cinc minuts de pel·lícula, sens dubte la millor primera meitat de la temporada, amb un 3-0 que deixava desarmat el conjunt madrileny.

Un equip a qui, fins fa ben poc, tothom veia com el gran rival en la lluita per l'ascens directe; i, en canvi, ahir a la nit va agafar un vol xàrter per tornar cap a Madrid a dotze punts del Girona. Dient adéu a les dues primeres posicions, perquè el 3-0 es va acabar convertint en un 5-1 mentre el públic de Montilivi saltava, cantava, feia l'onada i començava a pensar que, potser, d'aquí a uns mesos, en lloc de veure un Girona-Getafe veuran el seu equip enfrontar-se a Barça, a Madrid, a l'Atlètic de Madrid... «La meva única valoració és que toca rebaixar l'eufòria», assegurava al final del partit Quique Cárcel. El problema, però, és que els números no ajuden al propòsit del director esportiu. I és que, a manca de catorze jornades per acabar la lliga, el Girona té deu punts sobre el tercer i el quart classificats: Tenerife i Oviedo, respectivament.

Amb la victòria d'ahir, l'equip entrenat per Pablo Machín deixa el Getafe a dotze punts, amb els madrilenys en el sisè lloc (havien començat la jornada cinquens a nou); el Tenerife, que divendres va empatar a casa contra el Mirandès, és ara el tercer, però a deu punts (estava a vuit); el Cadis, amb la seva derrota d'ahir a Oviedo, cau fins al cinquè lloc, passant de vuit a onze punts de diferència; i, finalment, els asturians són l'únic equip de la part alta que ahir no va perdre marge respecte del Girona i pugen fins a la quarta posició, però encara a deu punts del segon classificat.

I té raó Quique Cárcel quan parla de «rebaixar l'eufòria», però, segons després, el mateix director esportiu del Girona qualifica «d'espectacular» la resposta del públic en la que va ser la millor entrada de la temporada, amb 7.360 espectadors. Gent que ha vist el Girona jugar, i tampoc fa tants anys, contra el Castelldefels; passar després contra equips com el Novelda o l'Alacant, a qui entrenava el mateix Bordalás que ahir va encaixar, en paraules seves, el «resultat més contundent que he rebut mai en contra»; per acabar fent el salt a Segona A, on el Girona competeix des de fa nou anys amb els vells aficionats dels partits de Tercera compartint il·lusions amb els nous. Amb els més de 7.300 que hi havia ahir i, segurament, els vuit milers que hi hauran en els pròxims partits. Començant pel d'aquí a quinze dies contra el Cadis que, tot i la seva derrota a Oviedo, és un dels pocs equips que encara pot aspirar a frustrar el somni gironí.

Una possibilitat que, almenys ahir, no va passar pel cap dels seguidors del Girona. Ni dels més experimentats, que es fregaven els ulls veient la gran primera part de l'equip; ni dels engrescats que, abans del descans, ja intentaven que els seus companys de filera fessin l'onada i a qui ningú ja va poder frenar a la segona meitat amb Longo marcant el quart i cinquè gol contra un Getafe que mai, i això és molt dir en un equip de Bordalás, va donar ahir la sensació de poder competir contra el Girona. Una superioritat que alimenta la creença que el somni es va fent realitat.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/03/05/montilivi-veu-somni-fent-real/832817.html?utm_source=rss